

بسم الله الرحمن الرحيم

دل نوشته‌ی دعای ندبه

۱۱ مهر ۱۴۰۴

سلام بر ایام آنگاه که موجودیت خویش را در آمد و شد شب و روز اعلام می‌دارد تا عمری را رقم زند که لحظاتش منتظر فرمانی است. فرمانی که اکنون نیز به گوش عالم می‌رسد و منتظرانی که مورد خطاب قرآن کریم هستند. امام و هدایتگری که پروردگار برایتان باقی گذاشته با چشم و گوش و شعور عقلتان شما را می‌خواند. توان کدام اعضا جانتان می‌تواند صدایی را بشنود که عالم از شنیدنش به خود می‌بالد. افسوس که هرگز زمان منتظر مردگان نمی‌ماند. مردگانی که گشوده‌ی گوهر وجودی خویش هستند. خدا او را خلیفه آفریده ولی او به مانند کارگرانی است که در مقابل مزد کار می‌کند. آری زمان مردگانی این چنین را در گورها می‌خواباند و به دنبال زندگان روان می‌شود. آیا می‌توان دریافت که ضربان و محبت کدام جان است که او را به وعده‌ای شیرین از دنیای کوچکش به جهانی پر رونق می‌خواند. جهانی که فرمانده اش امامی است که جز خدا را نمی‌بیند. او برهانش در هدایت محکم است زیرا صاحب‌الزمان (عج) است؛ نبض جان‌ها را در حلقه‌ی اسارت خویش دارد و پذیرای دل‌های مشتاقی است که همواره به طرف هدف در حرکت است. اما هدف چیست؟ ماندن و یا رفتن؟ ماندن به معنی در زمان متوقف شدن و رفتن به مانند روزی که در پی خویش مژده‌ی شب را دارد. اینک کدام را برمی‌گزینید؟ شما سال‌هاست که رفتن را انتخاب کرده‌اید. عمری که شب و روزش می‌گذرد در خیالاتی که واقعیتش را هیچ کتابی تصدیق نکرده پس زمان را در زیبایی‌اش طی نمی‌کند بلکه فصل‌ها را خود می‌سازد. درخت وجودش را خود به خزان تبدیل می‌کند و آنگاه که باید خزان‌ش دیده شود با برگ‌های سبز خیال آن را می‌پوشاند تا به بار میوه‌ای خیالی بنشیند. دریغا که پرده‌ی ضخیم دنیا را هیچ وسیله‌ای از هم نمی‌درد جز بازگشت به دامن کبریایی پروردگار عالم که تا دیر نشده و فرصت عمر باقی است باید به سویش پر گشود.

اینک در این صبح جمعه که بوی دلتنگی می‌دهد یک بار دیگر مولایمان را می‌خوانیم: ای یاور آوارگان دهر شما ما را در پوسته‌ی جانی خسته می‌بینید، به فریادمان

برسید. این جان نیاز به دست‌های مبارکتان دارد آن را رها نکنید. او امامش را دوست دارد گرچه به مانند کودکان به دنبال سرگرمی تازه است. پس ای جانشین پیامبر (ص) از جانی گره خورده نجاتش دهید. زمان با سرعتش در دقیقه‌ها و ثانیه‌ها می‌گذرد و او از تنهایی می‌ترسد و گرمای دست‌های مهربانتان را می‌جوید.

ای مولای ما، پروردگارمان شما را جانشین رسولش خوانده و ما امت شما هستیم و در شما جز خصلت جد بزرگوارتان خصلت دیگری یافت نمی‌شود پس هر آنچه ما را می‌آزارد برای شما گران می‌آید؛ ما را دوری از الطاف وجود نازنینتان می‌آزارد، الطافی که همواره بر ما می‌بارد و ما از آن می‌گریزیم؛ مددمان کنید تا با دست بیعتی با شما بیعت کنیم که گوش‌هایش را به فرمانتان سپرده و جان بی‌مقدارش را در اسارت وجود ملکوتی‌تان درآورده؛ دستان را رها نکنید تا بار دیگر به صدایی که جان عالم را بلرزاند فریاد کنیم و شما را همواره به فرج جانمان بخوانیم پس یاری‌مان کنید تا با کمک دستان هدایتگر شما نعمت خود را به یغما ندهیم.

به امید اجابتش فریاد می‌زنیم:

اللهم عجل لوليک الفرج